

UCHWAŁA Nr 227 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1985 r.

w sprawie inwestycji zaniechanych.

Na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą inwestycji zaniechanych i wstrzymanych, których realizacja nie została podjęta, a majątek nie został zagospodarowany lub zlikwidowany w terminie do dnia 31 grudnia 1985 r., zwanych dalej „inwestycjami zaniechanymi”.

2. Przez inwestycje, których realizacja została podjęta do dnia 31 grudnia 1985 r., rozumie się także

te zadania, w których podjęto realizację wydzielonego etapu.

§ 2. 1. Upoważnia się dotychczasowych inwestorów inwestycji zaniechanych do dysponowania majątkiem pochodzącym z tych inwestycji, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 3.

2. Majątek, o którym mowa w ust. 1, może zostać:

- 1) zagospodarowany przez inwestorów we własnym zakresie, w tym również przy podejmowaniu inwestycji o zmienionym przeznaczeniu,

- 2) odprzedany odbiorcom krajowym lub zagranicznym bądź przekazany wraz z dotychczasowym zadłużeniem podlegającym spłacie przez nowego użytkownika,
- 3) przekazany nieodpłatnie innym jednostkom gospodarki uspołecznionej lub zlikwidowany, jeżeli dotychczasowy inwestor nie może wykorzystać go do własnych celów i nie znajdzie na niego nabywcy.

3. Odzyskane w wyniku likwidacji inwestycji zaniechanych tereny użytkowe, a przede wszystkim grunty rolne, powinny być przez inwestora niezwłocznie przekazane do zagospodarowania właściwym terenowym organom administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia podstawowego.

§ 3. Organy założycielskie inwestorów w terminie do dnia 30 czerwca 1986 r.:

- 1) dokonają przekształceń przedsiębiorstw w budowie w czynne przedsiębiorstwa — w odniesieniu do tych jednostek, które są zdolne do przejęcia i eksploatacji majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych,
- 2) dokonają likwidacji tych przedsiębiorstw w budowie, które nie mają warunków do przejęcia i eksploatacji majątku z inwestycji zaniechanych,
- 3) określają przeznaczenie majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych likwidowanych przedsiębiorstw w budowie zgodnie z § 2 ust. 2 i 3.

§ 4. 1. Zadłużenie inwestorów z tytułu wykorzystanych kredytów na finansowanie inwestycji zaniechanych może podlegać częściowemu lub całkowitemu umorzeniu, w zależności od możliwości wykorzystania tego majątku w sposób określony w § 2 ust. 2.

2. Decyzję o wysokości umorzenia kredytu podejmuje Minister Finansów na wniosek inwestora zaopiniowany przez bank finansujący i izbę skarbową. W odniesieniu do przedsiębiorstw w budowie wnioski o umorzenie kredytu składa organ założycielski w ramach postępowania likwidacyjnego, o którym mowa w § 3 pkt 2 i 3.

3. Nie umorzona część kredytu podlega spłacie przez dotychczasowego inwestora lub jednostkę przejmującą majątek inwestycyjny do zagospodarowania — w terminie i na warunkach uzgodnionych z bankiem.

4. Termin składania wniosków, o których mowa w ust. 2, upływa z dniem 30 czerwca 1986 r. W razie niezłożenia przez inwestora w tym terminie wniosku o umorzenie kredytu wykorzystanego na finansowanie inwestycji zaniechanych, zadłużenie kredytowe z tego tytułu podlega spłacie przez dotychczasowego inwestora. W odniesieniu do likwidowanych przedsiębiorstw w budowie organ założycielski w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego i Ministrem Finansów uzgodni sposób oraz terminy spłaty zadłużenia kredytowego.

§ 5. 1. Środki finansowe uzyskane ze sprzedaży majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych inwestor przeznacza:

- 1) na spłatę nie umorzonego kredytu bankowego, a w pozostałej części, po spłacie kredytu, na fundusz rozwoju,
- 2) w razie całkowitego umorzenia kredytu — w 60% na dochód budżetu centralnego, a w 40% na fundusz rozwoju.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się również w razie sprzedaży majątku przed podjęciem decyzji o umorzeniu kredytu.

3. W przedsiębiorstwach w budowie środki, o których mowa w ust. 1, pozostałe po spłacie kredytu bankowego przekazuje się w 60% na dochód budżetu centralnego i w 40% do dyspozycji organu założycielskiego na cele rozwojowe, z przeznaczeniem w pierwszej kolejności na pomoc w finansowaniu zakupów majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych, w szczególności gdy nabywany majątek ma być wykorzystany do realizacji preferowanych celów społeczno-gospodarczych.

§ 6. 1. Dotychczasowi inwestorzy inwestycji zaniechanych mają obowiązek pełnić nadzór nad placami budów tych inwestycji, konserwować maszyny i urządzenia oraz wykonywać niezbędne roboty zabezpieczające — do czasu wznowienia inwestycji bądź zagospodarowania lub likwidacji majątku z placów budów.

2. Koszty nadzoru, konserwacji i robót, o których mowa w ust. 1, a także likwidacji majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych pokrywa inwestor w terminie do dnia 30 czerwca 1986 r. z kredytu bankowego udzielanego na ten cel, a po tym terminie — z własnych środków.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, ponoszone na inwestycje wymienione w załączniku do uchwały, mogą być pokrywane z kredytu bankowego również po dniu 30 czerwca 1986 r., jednak nie dłużej niż do dnia 31 marca 1987 r.

§ 7. Dopuszcza się możliwość wznowiania inwestycji zaniechanych, z zachowaniem ogólnie obowiązujących warunków i zasad realizacji oraz finansowania inwestycji.

§ 8. Minister Finansów w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego określi szczegółowe zasady umarzania wykorzystanych kredytów, a także płatności i rozliczeń z tytułu sprzedaży, przekazywania lub likwidacji majątku z inwestycji zaniechanych oraz zasady rozliczania kwot uzyskanych ze sprzedaży majątku z inwestycji zaniechanych, finansowanych z udziałem środków innych niż kredyt.

§ 9. Minister Handlu Zagranicznego podejmie za pośrednictwem central handlu zagranicznego, na podstawie ofert inwestorów, działania w celu odprzedazy odbiorcom zagranicznym majątku z inwestycji zaniechanych nie zagospodarowanego w kraju.

§ 10. Zaleca się organizacjom spółdzielczym, społecznym i politycznym podjęcie działań wynikających z przepisów uchwały. Do inwestycji zaniechanych tych organizacji stosuje się odpowiednio przepisy uchwały.

§ 11. Traci moc uchwała nr 120 Rady Ministrów z dnia 16 września 1983 r. w sprawie zagospodarowania lub likwidacji inwestycji wstrzymanych, zmieniona uchwałą nr 130 Rady Ministrów z dnia 28 września 1984 r.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do uchwały nr 227 Rady
Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r.
(poz. 283)

WYKAZ INWESTYCJI ZANIECHANYCH, DLA KTÓRYCH KOSZTY
NADZORU, ZABEZPIECZENIA I KONSERWACJI MOGĄ BYĆ POKRYWANE
KREDYTEM BANKOWYM PO DNIU 30 CZERWCA 1986 R.

Lp.	Inwestor Nazwa i lokalizacja zadania
1	Kombinat Metalurgiczny HUTA KATOWICE — budowa Walcowni Ciągłej Blach „2000”
2	— budowa linii stali Huta JEDNOŚĆ
3	— budowa Walcowni Ciągłej Rur Huta im. B. BIERUTA w Częstochowie
4	— rozbudowa Walcowni Blach Grubych do zdolności produkcyjnej 1430 t/r Sądeckie Zakłady Elektrod Węglowych w Nowym Sączu
5	— modernizacja i rozbudowa Zakłady Elektromaszynowe EDA w Poniatowej
6	— rozbudowa zakładu w zakresie zwiększenia produkcji sprężarek do chłodzi domowych
7	Koneckie Zakłady Odlewnicze w Końskich — rozbudowa i modernizacja zakładu
8	Olkuska Fabryka Wentylatorów OWENT w Olkuszu — budowa fabryki wentylatorów
9	Zakłady Aparatury Chemicznej METALCHEM w Opolu — budowa zakładów II etap
10	Fabryka Kosmetyków POLLENA-MIRACULUM w Krakowie — rozbudowa fabryki kosmetyków
11	Zakłady Stolarstwa Budowlanej STOLBUD w Tucholi — budowa zakładu produkcyjnego